Bibel fa Kjinja
brinjt junt

Jacob de Schumla

Jeschräwen von: Edward Hughes

Jemolt von: M. Maillot; Lazarus

Toom Pauss jestalt von: M. Kerr; Sarah S; Alastair Paterson

Äwasat von: Ed Zacharias

Häajestalt von: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.
Jesazlich: Du doascht dise Jeschicht oppnämen ooda drekjen, soo lang aus du dee nich vekjafst.

Haft Gott
june Famielje
emol een Bäbe
jejäft? Daut
es waut sea
scheenet!

Isaak un Rebecka
woaren sikj dobbelt
jefreit haben.
Gott wull an
een Poakje
jäwen.

De Bäbes streeden sikj em Muttalief.

Aus see bäd,
säd Gott
daut de
twee
Junges
wudden
twee Velkja
väastonen – un
de jinjra wudd
wichtja sennen.

Jeweenlich es de ieeschta wichtja. Met de Tiet wieren de Bäbes kjlien.

Daut Poakje wieren twee veschiedne Junges. Esau wia ella; hee wia sea hoarich un wort een gooda Jäaja.

Jacob haud glaute Hut un jleicht tus oabeiden. Voda Isaak jleicht Esau daut baste; de Mutta trock Jacob väa.

Een Dach wia Esau sea hungrich.
"Jeff mie waut to äten," säd hee to Jacob.
"Vemoak mie dien Jeburtsrajcht," säd Jacob.

Esau wia daut eendoont waut Gott dän ieescht-jebuarnen vesproaken haud. Hee wort sikj eenich met Jacob. Nu wudd Jacob de Famielje leiden wan ää Voda storf.

Gott säd eene Nacht to Isaak: "Ekj sie dien Voda Abraham sien Gott. Ekj sie met die un woa diene Nokomen säajnen."

Isaak bäd Gott aun, oba Esau befried sikj met twee Hittita Frues, Lied dee nuscht om Gott romjeewen.

Isaak wort oolt.
"Brinj mie waut
freschet Fleesch,"
säd hee to Esau,
"Un dan woa ekj
die säajnen."

Dit wia een besondra
Säajen von däm Voda no
sienen ieescht jebuarnen.
Esau jinkj fuaz jäajren.
Oba Rebecka haud daut
jehieet. See wull haben
daut Jacob
dän Säajen
kjrieech.

Rebecka haud eenen Plon. See koakt schwind soon Fleesch aus

Isaak jleicht, leet Jacob Esau siene Kjleeda auntrakjen, un see muak hoajet Lada aun siene Henj un Jenekj.

Isaak kunn nich goot seenen.
Veleicht kunnen see am beschumlen.

Jacob brocht
Isaak daut Äten.
"Diene Stemm es
Jacob siene," säd
Isaak, "oba diene
Henj feelen soo
aus Esau."

Aus Isaak
jejäten haud,
säajend hee dän
Sän dee ver
am kjneed.

Jacob wia jrod wajch-jegonen, dan kjeem Esau no Isaak. "Hia es dien Äten," säd hee. Isaak wist daut see am beschummelt hauden.

"Ekj kaun dän Säajen nich trigj-
nämen," säd hee. Esau oajad sikj
sea. Hee
wull Jacob
doot-schlonen.

Rebecka hieed waut Esau doonen wull. "Go no dienen Onkel," säd see to Jacob, "bat dien Brooda vejäten haft waut du jedonen hast."

Isaak wull uk haben daut Jacob eene Fru von ää Frintschoft haud. Dan jinkj Jacob wajch.

Dee Nacht,
brukt Jacob
eenen Steen
aus sien Kjessen.
Veleicht wia
hee eensom, ...

... veleicht haud Hee Angst; oba Hee wia nich auleen.

Gott räd
to am en
eenen sea
scheenen
Droom.

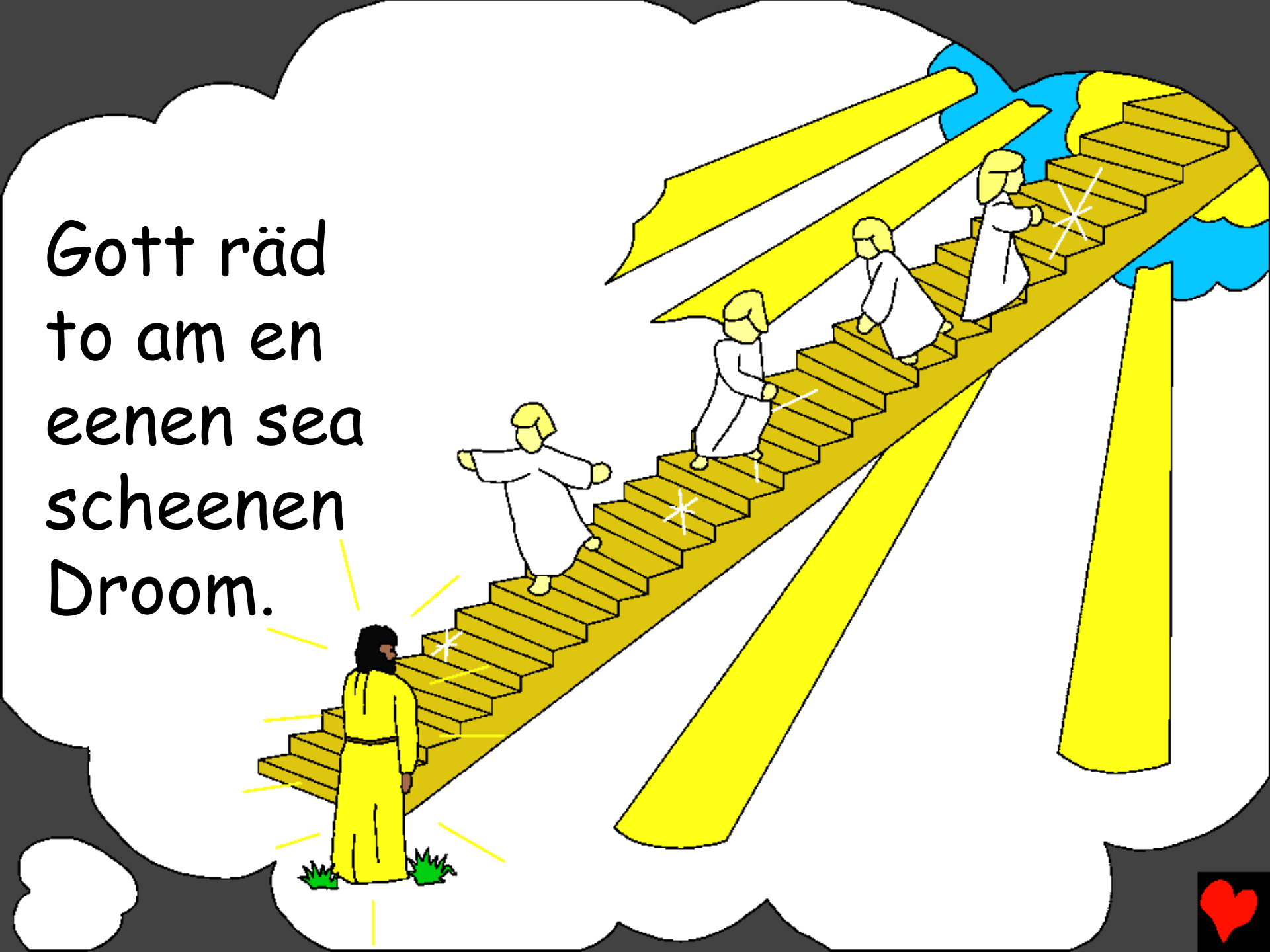

"EKJ
SIE DIEN
VODA
ABRAHAM
UN ISAAK SIEN GOTT. EKJ GO
MET DIE. EKJ WOA DIE DIT
LAUNT JÄWEN.

VON DIENE
FAMIELJE
WOAREN
AULE VELKJA
OPPE IEED JESÄAJENT SENNEN."

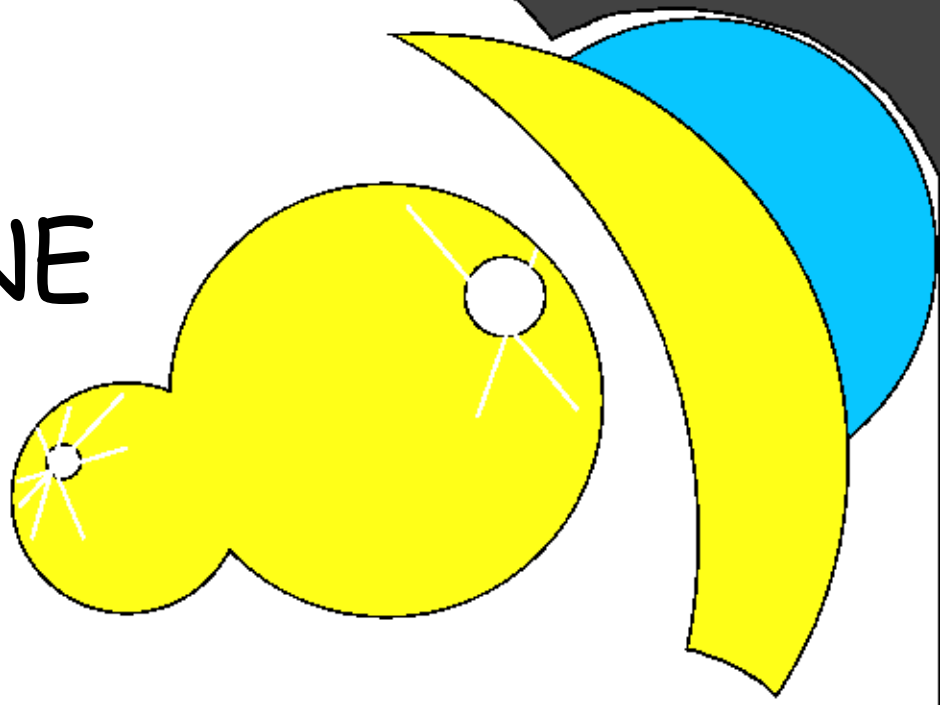

Aus Gott daut jesajcht haud, wuak
Jacob opp, un hee enjst sikj.

Onkel Laban freid sikj aus Jacob kjeem.

Jacob wia siene Nicht,
Rahel, sea goot, un
hee oabeid säwen
Joa fa Laban,

daut see sikj
befrieen kunnen.

Oba opp de Kjast beschummeld Laban Jacob.

"Dit es Lea, nich Rahel,"
säd Jacob. "Du hast
mie beschummelt."

Laban säd, "De elste Dochta mott sikj daut ieeschte befrieen. Befrie die met Rahel, un oabeid noch

säwen Joa fa mie."

Jacob deed daut. Veleicht docht hee aun woo hee Isaak un Esau beschummelt haud.

Jacob haud alf
Säns. Met de Joaren
jankad am met siene
Famielje trigj no
Canaan to trakjen.
Doa wieren siene
Elren.

Oba Esau wia uk doa, un dee haud vesproaken am doot to moaken.

Jacob saumeld
siene Famielje un
siene Hääden toop,
un funk aun nohus
to gonen.

Daut wia eene besondre Reis! Esau, met 400 Mana, kjeem Jacob bejreessen.

Oba hee deed Jacob nuscht. Hee rand no Jacob un drekjt am goot.

Jacob un Esau
wieren wada
Frind, un Jacob
wia jlekjlich
nohus jekomen.

Jacob de Schumla

Eene Jeschicht von en daut Wuat Gottes, de Bibel

finjt eena en

1 Mose 25-33

"Wan dien Wuat openboat woat, jeft daut Licht." Psalm 119:130

Daut Enj

Dise Biblische Jeschicht sajcht ons von onsen wundascheenen Gott, see ons jemoakt haft un ons well kjanenlieren.

Gott weet daut wie schlajchtet jedonen haben, waut hee Sind nant. De Strof fa Sind es de Doot, oba Gott siene Leew fa ons es soo groot, daut hee sienen eensjen Sän, Jesus, schekjt, daut hee aum Kjriez stoawen sull un de Strof fa onse Sind nämen sull. Dan stunt Jesus vom Doot opp, un fua no sien Tus em Himmel! Wan du dän Gloowen aun Jesus hast, un am frajchst diene Sind to vejäwen, dan deit hee daut! Hee kjemt dan un läft en die, un du woascht opp emma met am läwen.

Wan du dit jleewen kaust, dan saj to Gott: Leewa Jesus, ekj jleew daut du Gott best, un worscht een Mensch toom fa onse Sind to stoawen, un daut du nu wada läfst. Komm en mien Läwen un vejeff mie miene Sinden, soo daut ekj nu nieet Läwen haben kaun, un noch emol opp emma no die kom. Halp mie daut ekj die jehuarsom sie, un fa die läw aus dien Kjint. Amen.

Lass de Bibel un räd jieda Dach met Gott!
Joh. 3:16